Dosarul nr. 5r-2302/2023
4-23054547-12-5r-13042023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

12 octombrie 2023 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediu Râșcani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Guzun Corneliu
Grefier Fedișin Adelina

examinând în ședință publică contestația depusă de Raileanu Sandu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 18.03.2023, întocmite de agentul constatator din cadrul Inspectoratul Național de Securitate Publică în baza art. 242 alin.(1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

La 18.03.2023, în privința lui Raileanu Sandu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI05 744929 și decizia de sancționare pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin.(1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, precum că, la 06.12.2022 ora 09:40, conducea automobilul de model Opel Astra, cu nr./î. ***** în funcție de deplasare nu a lăsat liber spațiu față de automobilul precedent în funcția de deplasare ca rezultat a accidentat automobilul de model BMW cu nr./î ***** condus de cet. Susșcova Ana.

Acțiunile lui Raileanu Sandu au fost calificate în baza art. 242 alin.(1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, fiind stabilită pedeapsă contravențională sub formă de amendă în mărime de 57 u.c. și 11 puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI05 744929 întocmit la 18.03.2023 pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin.(2), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, la 31.03.2023, cet. Raileanu Sandu a depus contestație în adresa Direcției de poliție a mun. Chișinău.

În ședința de judecată petiționarul Raileanu Sandu a susținut contestația depusă, solicitând admiterea acesteia și încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată victima Sușcova Ana a solicitat instanței respingerea contestației, ca fiind neîntemeiată.

În ședință de judecată agentul constatator Rotundu Eugeniu nu s-a prezentat deși a fost înștiințat legal prin intermediul citației expediate pe poșta electronică.

Potrivit art. 455 alin. (1) – (3) din Codul contravențional, ședința de judecare a cauzei contravenționale are loc cu citarea părților, în modul prevăzut de prezentul cod.

Prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală.

Având în vedere norma legală precitată, instanța de judecată a dispus examinarea contravenției înaintate de Raileanu Sandu iu în lipsa agentului constatator. Or, la materialele cauzei este anexată dovada citării legale a acestuia.

Audiind explicațiile petiționarului și a victimei, examinând materialele dosarului contravențional raportat la temeiurile de drept material și procesual care guvernează spața dedusă judecății, instanța de judecată consideră că, contestația depusă de Raileanu Sandu urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, din considerentele ce urmează.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația înaintată de către cet. Raileanu Sandu este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancționare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional fiind respectate pe deplin.

În drept, instanța notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 440 alin. (1) din același cod, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Așadar, studiind materialele cauzei, instanța de judecată a constatat că, la 18.03.2023, în privința lui Raileanu Sandu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/ nr MAI05 744929 și decizia de sancționare pe semnele contravenției prevăzute de art. 242 alin.(1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, precum că, la 06.12.2022 ora 09:40, conducînd automobilul de model Opel Astra, cu nr./î. ***** în funcție de deplasare nu a lăsat liber spațiu față de automobilul precedent în funcția de deplasare ca rezultat a accidentat automobilul de model BMW cu nr./î ***** condus de cet. Sușcova Ana.

Subsecevent, cu referire la probe, art. 425 alin. (6) lit. c) din Codul contravențional, consacră că nu pot fi admise ca probe informațiile acumulate prin încălcarea esențială a drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Așadar, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI05 744929 din 18.03.2023.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului/petiționarului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin notarea agentului constatator în toate rubricile necesare din procesul verbal și confirmat prin semnătură persoanei vizate în ultima rubrică.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului/petiționarului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, pe care le-a formulat doar ulterior cu înaintarea contestației.

La fel, din analiza actului menționat, instanța observă că petiționarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistența unui interpret/traducător, iar în ședință de judecată, nu a susținut necesitatea acestora, mai mult indicând că cunoaște limba de stat, astfel instanța nu atestă semne ale încălcării dreptului la apărare, mai ales în condițiile în care, drepturile și obligațiile persoanei sunt expres afișate pe partea *verso* a actului contestat și nu se reține nici un demers expres privind constatarea unor circumstanțe care ar afecta esențial drepturile sale.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de

art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută prevăzute la art. 445 din același cod, ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție, instanța reține că petiționarul a invocat lipsa faptei contravenției imputate acestuia, invocând anume un comportament ilegal al victimei, în acest mod instanța apreciază poziția petiționarului ca o formă de nerecunoaștere a comiterii contravenției.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod, iar solicitările lui Raileanu Sandu sunt astfel argumentate prin lege.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În continuare, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probe: - *procesul verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI05 744929 din 18.03.2023*, conform căruia agentul constatator a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* cât și faptul comiterii acesteia nemijlocit de către petiționar; - *procesul verbal de cercetare a locului comiterii faptei din 06.12.2022*, cu anexă foto și schița accidentuluiu rutier, prin care s-a descris locul faptei, poziția vehiculelor pe carosabil, dimensiunile drumului și axa de mijloc a acestuia, urmele deplasării și daunele provocate; - *proces verbal de testare alcoolscopică din 06.12.2022*, prin care în aerul expirat de făptuitorul Raileanu Sandu nu a fost constatată o concentranție de alcool;- *proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul-contravențional din 18.03.2023*, prin care Raileanu Sandu nu a recunoscut vina și a susținut declarațiile anterioare; - *declarație din 06.12.2022*, prin care Raileanu Sandu și-a exprimat poziția sa referitor la evenimentele incriminate și nu a recunoscut vinovăția sa; - *proces verbal de audiere a victimei din 20.12.2022*, prin care au fost consemnate declarațiile lui Sușcova Ana; - *raport de inspecție tehnică și polița de asigurare civilă auto* a vehiculului de model ”BMW” cu n/î *****; -

raport de constatare medico-legală nr. 202301E02651 din 07 martie 2023, potrivit căruia leziunile lui Sușcova Ana, nu se supun aprecierii medico-legale.

În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea să știe dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă (*Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiții care în accepțiunea instanței au fost respectate în acest caz.

În continuare, instanța remarcă că petiționarul Raileanu Sandu a fost sancționat în temeiul art. 242 alin. (1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin.(3) din Codul contravențional, potrivit căruia, la momentul comiterii acesteia și în prezent constituie contravenție, încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu deteriorarea neînsemnată a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalațiilor rutiere, a altor instalații sau a altor bunuri ori cu cauzarea de vătămări corporale neînsemnate victimei, se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale cu aplicarea a 5 puncte de penalizare. Conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit sau care nu a fost supus reviziei tehnice, se sancționează cu amendă de la 9 la 12 unități convenționale. Exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unități convenționale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de

probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor*, procesul-verbal de percheziție, *procesul verbal privind cercetarea la fața locului*, *procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod*, *explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional*, *declarațiile victimei,* ale martorilor, *înscrisurile*, *înregistrările audio sau video*, *fotografiile*, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, *constatările tehnico-științifice și medico-legale*, raportul de expertiză.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe *baza constatărilor personale* și a *probelor acumulate*, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI05 744929 din 18.03.2023 face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator personal în timpul săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional și anume prin procesul verbal cu privire la contravenție, însoțit de explicațiile victimei și ale făptuitorului inclusiv, ultimul care *de facto* nu a infirmat existența faptei accidentului rutier, ci doar și-a motivat poziția sa prin atribuirea calității de persoană vinovată anume victimei, fără să ofere o versiune credibilă, contrară de altfel celor apreciate corect de agentul constatator, urmând ca instanța să aprecieze anume acest aspect în detaliu.

La fel, instanța consideră că fapta contravenției s-a argumentat îndeosebi prin procesul verbal de cercetare a accidentului rutier, care a reflectat cele remarcate de agentul constatator conform convingerilor sale personale și a confirmat constatările acestuia, fiind confirmate datele fixate de acesta și prin imaginile foto, relevându-se astfel cert locul comiterii contravenției, cât și a persoanelor implicate în accidentul rutier.

Mai mult ca atât, din însăși declarațiile persoanelor implicate oferite agentului constatator, ambele vehicule se deplasau în aceiași direcție și făptuitorul

într-adevăr nu a respectat distanța de vehiculul precedent, ce denotă informația stabilită de agentul constatator, chiar dacă este infirmată de petiționar prin faptul că afirmă aflarea sa la distanță mare, iar prin urmare, instanța va aprecia în cumul probele administrate, care demonstrează cert comiterea faptei de către făptuitorul Raileanu Sandu și denotă credibilitate constatărilor personale ale agentului constatator cu privire la caz.

Or, o valență decisivă la caz a oferit anume imaginile foto, din care denotă clar și evident că Ralieanu Sandu nu a respectat distanța între automobile, în rezultatul căreia vehiculul condus de Raileanu Sandu a lovit din partea din spate mijlocul de transport condus de Sușcova Ana, iar subsecvent se relevă că victima conducea în aceiași direcție și pe aceiași bandă de circulație.

Respectiv, temeiurile invocate de către petiționar în contestație și în ședință de judecată precum că victima a frânat brusc, coroborate speței deduse judecății și anume procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier potrivit căruia urme de frânare pe carosabil nu au fost stabilite, instanța le apreciază ca declarative și care nu pot fi puse la baza unei hotărâri de încetare a procesului contravențional, care de altfel, nici nu au fost susținute prin alte probe, iar vinovăția acestuia a fost demonstrată prin cumul de probe anexate, care au fost analizate din punct de vedere al pertinenței, concludenței, legalității și utilității lor și care coroborează între ele.

În rest, alte probe verificate de instanță denotă doar acte privind instrumentarea diligentă a cauzei contravenționale, sub toate aspectele, cu respectarea condițiilor impuse de legislația contravențională, care nu au tangență în substanța faptei imputate.

A contrario, anume în acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator corect a fost stabilită încălcarea pct. 49, 121 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, conform căruia în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frânare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea, în momentul aflării pe porțiunea de drum Raileanu Sandu nu a lăsat spațiu liber, după cum reiese din fotografiile anexate.

Cu referire la încălcarea regulilor de înmatriculare sau de înregistrare de stat a vehiculelor și conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit sau care nu a fost supus reviziei tehnice, instanța subliniază că încălcarea acestor norme nici nu se contestă de petiționar.

Totodată, art. 4 alin.1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414/2006 stabilește că, persoanele fizice și persoanele juridice care au în proprietate sau utilizare autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate

să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Subsecvent, corect a fost reținut așadar că conducătorul auto Raileanu Sandu nu respectat prevederile pct. 45 din același Regulament, potrivit căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, vina contravenientului Raileanu Sandu în nerespectarea de către conducătorul de vehicul a prevederilor pct.49, 121 lit. b) din Regulamentul circulației rutiere se confirmă prin probele administrate, din care se constată în afara oricăror dubii, că automobilul de model Opel Astra cu n/î ***** condus de Raileanu Sandu nu a ținut liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frânare bruscă a acestuia i-ar permite să oprească evitând coliziunea, având în vedere că pe aceiași bandă de deplasare se află în mișcare automobilul de model BMW cu n/î XDI 961, iar prin urmare l-a accidentat precum și faptul că Raileanu Sandu a admis utilizarea mijlocului de transport cu încălcarea regulilor de înmatriculare sau de înregistrare de stat a vehiculelor și conducerea unui vehicul care nu a fost înmatriculat în modul stabilit sau care nu a fost supus reviziei tehnice

În concluzie, prin prisma celor enunțate, instanța va respinge obiecțiile petiționarului în sensul argumentării poziției de nevinovăție a sa, fiind combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional și care demonstrează indubitabil inclusiv vinovăția acestuia, iar faptul nerecunoașterii vinovăției, în opinia instanței reprezintă doar o metodă de apărare și eventual de eschivare de la răspunderea contravențională.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt inclusiv prin probe depuse la dosar și apreciate de instanță, motiv pentru care și adoptarea deciziei de sancționare este una temeinică.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, care nu au fost răsturnate în cazul de față, iar în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar petiționarului Raileanu Sandu i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în decizie, însă nu a reușit să răstoarne aceste prezumții de care

se bucură decizia contestată, denotă comiterea certă și cu vinovăție a faptei contravenției de către făptuitor.

Consecutiv, fapta lui Raileanu Sandu a fost calificată corect și întrunește elementele constitutive ale contraveniților prevăzute în art. 242 alin. (1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin.(3) din Codul contravențional.

Mai mult ca atât, cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art. 44 alin. (1) și (2) a Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 242 alin. (1), art. 229 alin.(2) și art. 229 alin.(3) din Codul contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că agentul constatator l-a recunoscut vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI05 744929 din 18 martie 2023.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Subsecvent, instanța notează că Curtea Europeană a Depturilor Omului, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie *„instanței”* obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, §§ 59 și 61), iar tot Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei [*Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.)* și *Dima împotriva României*, 16 noiembrie 2006].

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit că limitele expuse mai sus nu au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația și a prezentat probe concludente, determinante în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului, iar din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al SDAR a SSTCR a DP mun. Chișinău a IGP, Rotundu Eugeniu nu a pus în exclusivitate doar procesul verbal cu privire la contravenție, ci a anexat *de facto* alte probe, inclusiv declarațiile persoanelor, fotografii, schițe și altele analizate anterior, care furnizează clar detalii eficiente cu referire la cazul incriminat lui Raileanu Sandu.

Pe cale de consecință, acțiunile lui Raileanu Sandu au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 242 alin. (1),

art.229 alin.(2), art. 229 alin.(3) din Codul contravențional, iar în aceste circumstanțe de fapt și de drept, contestația lui Raileanu Sandu, depusă împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI05 744929 din 18 martie 2023, va fi respinsă ca fiind una neîntemeiată.

În temeiul celor justificate, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se respinge contestația depusă de Raileanu Sandu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 18.03.2023, întocmite de agentul constatator din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, în baza art. 242 alin.(1), art. 229 alin.(2) și 229 alin. (3) din Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile de la data pronunțării, sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul Guzun Corneliu